

## Nr 81

Av herr **Jönsson** i Ingemarsgården **m. fl.**, *angående reklam för starksprit och tobak.*

(Lika lydande med motion nr 128 i Första kammaren)

Utvecklingen på alkoholfrågans område under de två senaste decennierna måste bedömas som klart ogynnsam. En ökning av alkoholmissbruket kan konstateras såväl vad det gäller antalet missbrukare som intensiteten av missbruket. En stark breddning av alkoholvanorna har också inträffat. I en annan motion till årets riksdag föreslår folkpartiet bl. a. förbättrad information i alkoholfrågan och utvidgad experimentverksamhet inom ramen för den alkoholpolitiska utredningen.

Medan när det gäller ölreklamen utsikter finns till viss självsanering genom samarbete mellan myndigheter, organisationer och bryggerinäringen behöver övervägas längre gående åtgärder i fråga om reklamen för starksprit. Man kan inte vara säker om att nå tillräckligt långtgående resultat i fråga om starkspriten genom allmänna strävanden till självsanering av reklamen. I fråga om starkspriten föreligger så stora och klart dokumenterade hälsorisker och sociala faror att reklam för denna vara inte längre bör tillåtas, vilket också var 1968 års riksdags mening. Sådan reklam kan av nämnda skäl inte anses ha något existensberättigande och bör därför genom beslut av statsmakterna förhindras.

Även om tobaksrökningen främst medför personliga hälsorisker, som enligt nya forskningsrön är långt svårare än man tidigare räknat med, är tobakens skadeverkningar så betydande att även tobaksreklamen bör bringas att upphöra. En önskvärd minskning av konsumtionen av starksprit och tobak är sannolikt möjlig att uppnå om reklamen för dessa varor försvinner.

Regeringen anser emellertid att tryckfrihetsrättsliga hinder för sådana ingrepp mot starksprits- och tobaksreklamen f. n. föreligger. Vi föreslår därför att en statlig utredning tillsätts med uppdrag att — mot bakgrunden av riksdagens beslut 1968 — undersöka vilka förändringar av tryckfrihetsförordningen som skulle erfordras för att undanröja dessa hinder och vilka konsekvenser sådana förändringar skulle medföra för tryckfriheten i övrigt. Vi vill erinra om att Kooperativa förbundet nyligen anslutit sig till ett yrkande av samma innebörd efter att först ha uttalat »att ett gene-

rellt förbud mot reklam för bruksgifter (sprit och tobak) i massmedia är en ur allmän folkhälsosynpunkt motiverad åtgärd».

Vi förordar även att en utredning tillsättes för att utarbeta förslag till lagstiftning om märkning av tobaks- och alkoholvaror med *dels* en kemisk-teknisk information om innehållet, *dels* en hälsovarning. Vi vill erinra om att lagstiftningsåtgärder av denna typ vidtagits i vissa andra länder. Samordning bör ske mellan dessa båda utredningar.

I särskild motion göres hemställan om att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer att en utredning tillsättes med uppgift att utarbeta förslag till lagstiftning om märkning av tobaks- och alkoholvaror *dels* med en kemisk-teknisk information om innehållet, *dels* med en hälsovarning.

Med stöd av vad som ovan anförts får vi föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer att en utredning tillsättes med uppgift att undersöka vilka förändringar i tryckfrihetsförordningen som skulle erfordras för att skapa lagliga förutsättningar att hindra reklam för starksprit och tobak och vilka konsekvenser sådana förändringar skulle medföra för tryckfriheten i övrigt.

Stockholm den 20 januari 1970

*Elias Jönsson (fp)*  
i Ingemarsgården

*Daniel Wiklund (fp)*  
i Stockholm

*Eric Nelander (fp)*

*Sigvard Larsson (fp)*  
i Umeå

*Arvid Nilsson (fp)*  
i Lönsboda

*Per Ahlmark (fp)*